

НА РАЗСЪМНУВАНИЕ.

Съдържанието на повѣстѣта ни се отнася къмъ съврѣмения намъ периодъ на Българското възраждане. Заради това авторътъ е билъ длъженъ или да се откаже отъ точното изображение на исторически-тъ събития или да извади на сцѣната лица, които може би и до сега да сж живи. Но като е искалъ да избѣгне това послѣдното, заимствувалъ е отъ историята само основата на картината и на нея се е постаралъ да изобрази съ възможната точностъ положението на дадения исторически моментъ. Нѣкои отъ дѣйствующитѣ лица сж исторически типове, създадени отъ извѣстни условия, типове, на които трѣбва да се благодари, че забравениятъ български народъ се появи на сцѣната на политическия животъ. Дѣйцитѣ и даже названията на мѣстноститѣ се явяватъ въ нашата повѣсть съ измѣнени имена и названия. Авторътъ е искалъ повече да запази мѣстния колоритъ, да изобрази вътрѣшната страна на цѣлия исторически периодъ, а да се запознае читателятъ съ него не ще бжде безинтересно, защото това се касае до единъ родственъ намъ народъ. За необходимо е счелъ авторътъ на тая повѣсть да прѣдопрѣди читателятъ, че тоя послѣднийтъ не трѣбва да търси тука ни история, ни фантазия; авторътъ рисува една обща картина за това движение, което произхождало въ срѣдата на българското общество, на разсѣмнуванието на неговото пробуждане отъ петъ-вѣковния сънъ.

I.

Святославъ Игоревичъ билъ обикналъ твърдѣ много България нѣкога си. Това не е за чудение: тя е една отъ най-хубавитѣ страни въ Европа. Расположена е по-двата клона на Българътъ, отъ кои-